

РОЗВИТОК ОСНОВНИХ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Чайковська К. О.

*здобувачка магістерського рівня вищої освіти
Спеціальності 211 «Ветеринарна медицина»
Одеського державного аграрного університету
м. Одеса, Україна*

Крицька А. О.

*викладач кафедри суспільно-гуманітарних наук
Одеського державного аграрного університету
м. Одеса, Україна*

Посилення орієнтації на особистість спрямовує увагу викладача (на розвиток творчого потенціалу учасників навчально-виховного процесу. Тому інноваційна діяльність є однією з домінуючих тенденцій розвитку людства. Сучасна вища школа потребує викладача, здатного оновлювати та вдосконалювати зміст своєї діяльності. Вирішити це завдання можна лише шляхом раціонального поєднання традиційних форм і методів навчання з інноваційними.

Реалії вимагають креативності, нестандартних підходів до генерації думок, здатності адаптуватися до мінливих умов та обставин, вміння швидко та ефективно реагувати на непередбачувані ситуації, у всіх галузях життя. Ідея впровадження інноваційних технологій в освіту слугує досягненню мети якісної освіти, що, в свою чергу, гарантує конкурентоспроможність у сучасному світі, яка здатна забезпечити кожному умови для самостійного досягнення тієї чи іншої мети, творчого самоствердження в усіх сферах. [6].

Особливою ознакою наряду розвитку сучасних освітніх технологій є використання системного аналізу для практичної реалізації аспектів, що стосуються створення та використання навчальних засобів та технічних засобів навчання. Основним критерієм на всіх рівнях системного аналізу, від планування засобів навчання до їх впровадження в навчальний процес, зазвичай є критерій оптимальності. Застосування системного аналізу до виробництва та використання засобів навчання, безумовно, є позитивним і перспективним. Ретельно планувати діяльність викладачів та здобувачів, щоб зробити прогнозування результатів навчання більш обґрунтованим.

Ідея впровадження інноваційних технологій в освіту останнім часом стала об'єктом теоретичних і практичних досліджень. Її нинішня фаза характеризується як емпіричною орієнтацією (інноваційні курси розробляються та проводяться викладачами з різних спеціальностей), так і теоретичною орієнтацією (створення та вдосконалення інноваційних і комплексних навчальних програм).

Інноваційні технології дозволяють, з одного боку, подолати дисциплінарні відмінності в науковому пізнанні та представити здобувачам «весь світ», а з іншого – надати додатковий час для повноцінної реалізації. [2]

Ключова особливість особистісно орієнтованого навчання полягає в тому, що викладачі спираються на індивідуальний досвід здобувачів, що не спричиняє негативної оцінки. Цей термін використовується для визначення ставлення особистості до тих чи інших фактів і явищ. При цьому здобувачі можуть бути як об'єктами, так і суб'єктами освітньої діяльності. Все залежить від їхнього залучення в процесі, тобто наскільки здобувачі здатні самостійно здобувати і використовувати знання, планувати та відтворювати діяльність в різних умовах.

Крім індивідуально-орієнтованих технологій навчання, виділяють також такі категорії технологій навчання, що базуються на активізації діяльності здобувачів. [3, с. 31]

Все вищезгадане відображається на ринку праці. При працевлаштуванні однією з вимог є навички роботи з комп'ютером, незалежно від фаху. Серед іншого, знання комп'ютера стало необхідною вимогою для різних робіт. Можна сказати, що вивчення комп'ютерних технологій треба розпочати в школах, а потім продовжувати в закладах вищої освіти, здобувачі, які закінчили навчання, змогли якомога швидше знайти місце в суспільстві. Не знання програмування дають змогу отримати користь від комп'ютера, а знання про те, як ефективно використовувати готові програми, які дозволяють вирішувати самі різні задачі.

Наприкінці ХХ століття світ пережив бурхливий розвиток інноваційних та інформаційних технологій, які не лише стали рушійною силою прогресу, а й суттєво вплинули на різні аспекти життя. Ці технології не лише змінили способи спілкування між людьми, державами, компаніями та університетами, але й відкрили нові можливості для навчання та освіти. Нині як учні та і здобувачі вищої освіти проводять багато часу біля комп'ютера. В основному учні проводять час біля комп'ютера до 40 хвилин на день, а здобувачі вищої освіти до 2 годин.

Інноваційні дії педагога можуть охоплювати створення нових методик, прийомів, інструментів, методів навчання та виховання, впровадження авторських програм та курсів, апробацію нових підручників та інших навчальних матеріалів, використання новітніх педагогічних технологій, застосування нових методів оцінювання знань та умінь учнів, участь у науково-дослідній роботі.

Важливо зазначити, що інноваційна діяльність педагога має ґрунтуватися на наукових дослідженнях, досвіді роботи та потребах учнів. [1, с. 6].

Інтенційна структура педагогічної технології є усталеною. Традиційно мета освіти визначалася цілісною перспективою, яка поєднує освітні та виховні цілі (Ю. Бабанський). Однак останнім часом наголошується на розвитку творчих здібностей учнів. Когнітивний і гуманістичний підходи широко визнані як найпоширенішими методами для досягнення цієї мети. [5, с. 232-233].

Прихильники когнітивного підходу віддають пріоритет розвитку пізнавальних здібностей студентів, таких як мислення, пам'ять та інтелектуальні навички, такі як абстракція, аналіз, синтез, класифікація, узагальнення, оцінка та теоретичне міркування. Ці навички дозволяють студентам ефективно вирішувати поставлену задачу. З іншого боку, прихильники гуманістичного підходу наголошують на індивідуальності учнів і підтримують їх автономію у постановці цілей, формулюванні проблем, дослідженні суб'єктивного досвіду та передбаченні результатів [3, с.12].

Сучасні технікуми стикаються з новим соціальним замовленням. Це підготовка фахівців, здатних швидко реагувати на зміни в соціально-економічному середовищі, професійно та соціально мобільних, володіють всебічними знаннями в галузі економіки, права, психології тощо.

Освітні знання, основа наукової організації праці та культури виробництва, технічної та соціальної творчості, здатні до самовдосконалення, саморозвитку та готові працювати в різних формах організації праці та виробництва навіть у важких умовах.

Перелік використаних джерел:

1. Захарчук Тетяна Віталіївна *Інноваційні технології в сучасній школі Український науковий журнал № журналу:2 2010 ст. 226 URL: <https://social-science.uu.edu.ua/article/263>*
2. Застосування інноваційних технологій в освітньому процесі веб-сайт. URL: <https://naurok.com.ua/dopovid-zastosuvannya-innovaciynih-tehnologiy-v-osvitnomu-procesi-225091.html>

3. Радченко О. Я Інноваційні технології як складова освітнього середовища сучасного закладу освіти ст. 73-81 URL: http://dspace.tnpu.edu.ua/bitstream/123456789/17177/1/5_Radchenko.pdf

4. Впровадження в освітній процес інноваційних технологій веб-сайт. URL: https://school7.in.ua/class_computer/

5. Романова Г.М. Навч. посібн. для студ. вищих технічних навчальних закладів / [Кол. авторів; відп. ред. Бахтіярова Х.Ш.; наук. ред. Арістова А.В.; упорядн. словника Волобуєва С.В.]. К. : НТУ, 2017. 172 с. URL: <https://ukreligieznastvo.wordpress.com/2019/01/18/itn/>

6. Застосування інноваційних технології у педагогіці. Веб-сайт URL: <https://osvita.ua/vnz/reports/pedagog/14015/>

7. Інноваційні педагогічні технології, які використовуються в освітньому процесі Квасилівського ЗДО. Веб-сайт. URL: <http://leleka.lv.ua/innovaciyni-pedagogichni-tehnologiyi-yaki-vykorystovuyut-sya-v-osvitn-omu-procesi-kvasylivs-kogo-dnz-yasla-sadok-.metodychna-skarbnychka-dlya-vyhovateliv-2.html>